

ת"פ (באר שבע) 67683-01-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' זוהיר זאודי (עציר) - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 67683-01-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' זוהיר זאודי - בעצמו
שבע-אר-67683-01-24 ת"פ (באר-שבע)
17047-08-23 ת"פ (באר-שבע)
מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד

זוהיר זאודי (עציר) - בעצמו
בית משפט השלום בבאר-שבע
[28.10.2024]
כבוד השופט יריב בן דוד
ע"י ב"כ עוה"ד מוסטפא נסאר
גזר דין
רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש במסגרת ת"פ 67683-01-24. בהמשך הודה הנאשם והורשע בעבירת גניבה במסגרת ת"פ 17047-08-23 וצירפו לתיק זה. להלן תמצית כתבי האישום:

א. כתב אישום מתוקן ת"פ 67683-01-24 (להלן: תיק האלימות)

הנאשם הורשע בביצוע עבירת תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיף 368(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לחלק הכללי בכתב האישום, שכר הנאשם יחידת דיור בבאר שבע, אשר בבעלותו של מר סימון אוזן, יליד 1951 (להלן: "המתלונן"), אשר התגורר ביחידת דיור ממול (להלן: "הדירה").

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 27.1.24 בסמוך לשעה 14:26 הגיע הנאשם לדירה, דפק על דלתה וביקש לשותת אלכוהול עם המתלונן. האחרון השיב כי אינו מעוניין בכך וסגר את הדלת.

מיד ובהמשך, שב הנאשם ודפק על דלת הדירה מספר פעמים אולם המתלונן סירב לפתוח את הדלת. בהמשך, ומשפתח המתלונן את הדלת, הכה הנאשם במתלונן, אשר התקשר לבנו וביקש ממנו שיזעיק משטרה. שוטרים הגיעו לדירה וביקשו מהנאשם לעזוב הדירה, ועזבו גם הם.

בהמשך בסמוך לשעה 15:00, הגיע הנאשם לדירה שוב, ומשפתח המתלונן את הדלת, הכה בו הנאשם במכת אגרוף בפניו וגרם לו לחבלה באף.

ב. כתב אישום מתוקן בת"פ 17047-08-23 (להלן: תיק הגניבה)

הנאשם הורשע בביצוע עבירת גניבה, בניגוד לסעיף 384 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 29.5.23 בסמוך לשעה 20:36, גנב הנאשם מתוך מסעדה בבאר-שבע מכשיר טלפון נייד של גב' מולו גברו (להלן: "המתלוננת"). בהמשך, כששמה פעמיה המתלוננת לכיוון תחנת המשטרה בבאר-שבע, הבחינה האחרונה בנאשם ודרשה ממנו כי ישיב לה את הטלפון הנייד שלה. הנאשם הוציא המכשיר אשר היה מוסלק בגרביו והשיבו למתלוננת.

טיעונים לעונש

2. בדיון שנערך ביום 17.9.24, הגישה ב"כ המאשימה: רישום פלילי (ת/1); פרוטוקול גזר דין מתוך ת"פ 35073-09-21 (ת/2); תמונות חבלה (ת/3); טיעונים בכתב (ת/4).

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו במסגרת תיק האלימות - שלמות גופו של המתלונן וביטחונו האישי, האוטונומיה על גופו, כבודו, חירותו ושלווה נפשו. נטען כי מידת הפגיעה בערכים אלה היא משמעותית, וב"כ המאשימה עתרה למתחם עונש הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. במסגרת תיק הגניבה, נטען לפגיעה בערכים המוגנים של זכות הקניין ותחושת הביטחון האישי והציבורי. נטען כי מידת הפגיעה בערכים אלה הינה ממשית, וב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם הודה בשני כתבי האישום, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר. לצד זאת, נטען כי לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות אלימות ולחובתו מאסר מותנה בר הפעלה בן 6 חודשים.

בנסיבות אלו עתרה ב"כ המאשימה לקביעת עונש ברף העליון של מתחם הענישה בתיק האלימות ולעונש ברף הבינוני של מתחם הענישה בתיק הגניבה, לצד הפעלת מאסרו המותנה של הנאשם במצטבר לעונשים אלו. כן עתרה להטלת רכיבי ענישה נלווים נוספים - מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פיצוי למתלונן, פיצוי (מוסכם) למתלוננת בסך 250 ₪, קנס והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם טען כי בתיק הגניבה מכשיר הטלפון הנייד הוחזר למתלוננת עובר להתערבות המשטרה. נטען כי על מתחם העונש ההולם בתיק הזה לנוע בין מאסר מותנה לבין 3 חודשי מאסר.

נטען כי בתיק האלימות אין מדובר במקרה ה"רגיל" של תקיפת זקן בו מנצל התוקף את כוחו מול חסר ישע, אלא במקרה בו הנאשם והמתלונן היו מצויים ביחסי שוכר/משכיר ואף מדי פעם ישבו יחדיו ושתו.

ב"כ הנאשם טען כי הפגיעה במתלונן היא פגיעה מינורית, כי הפסיקה שאליה הפנתה ב"כ המאשימה חמורה בנסיבותיה וכי על מתחם העונש ההולם בנסיבות דנן לנוע בין מספר חודשים ל-10 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם עתר להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

5. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה אשר תומכת לשיטתם בעתירתם העונשית.

6. בדבריו האחרונים, מסר הנאשם הדברים הבאים:
"מבחינתי מה שהיה נגמר ואני לא אחזור על זה במיוחד עם בן אדם מבוגר וזהו."
מתחם העונש ההולם
7. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).
עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).
8. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות אדם על גופו, זכותו לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלומו ושלמות גופו. כן נפגעו ערכים מוגנים של זכות קניין הפרט, תחושת ביטחון ופרטיותו (בשים לב לכך שמדובר בגניבת מכשיר טלפון נייד).
9. בית המשפט העליון התייחס לא אחת לתופעת האלימות בחברה הישראלית, אשר חוצה את כל סוגי האוכלוסיות והמגדרים. ר' למשל האמור בע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל (נבו 27.10.2011):
"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות."
10. סעיף 1368 הינו הוראת חוק נפרדת של עבירת אלימות מסוג תקיפת זקן (מעל גיל 65) אשר גרמה לחבלה, במסגרתה נקבע רף ענישה מחמיר יותר מעבירה של תקיפה חבלנית "רגילה" (סעיף 380 לחוק העונשין), ונקבע כי מהווה עבירה מסוג פשע. עוד נקבע במסגרת הוראת חוק זו כי על המורשע בגינה יוטל עונש מאסר שלא יהיה כולו על תנאי, בהעדר טעמים מיוחדים שיירשמו. הטעמים לכך ברורים - לזקן קשה יותר להגן על עצמו מפני תוקפין, ופוטנציאל הנזק אצלו גבוה ומשמעותי יותר בהשוואה לצעירים. הוראת חוק זאת מהווה אם כן ביטוי ערכי חברתי ועונשי לחומרת תקיפתם החבלנית של אנשים מבוגרים.
11. מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות של תקיפות זקנים חבלניות מלמדת על טווח רחב יחסית של מאסרים בפועל הנתון לנסיבות קונקרטיות הקשורות בביצוע התקיפות ולתוצאותיהן.
א. רע"פ 8633/21 דפנה לב נ' מדינת ישראל (נבו 29.12.2021)
- הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בתקיפת זקן חבלנית, בכך שניגשה לרכב בו נהג המתלונן, יליד 1929, פתחה דלת רכבו והכתה בו בשני מכות אגרופ בפניו וגרמה לו להמטומות בפניו וחתכים באפו. המתחם שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל. בהעדר עבר פלילי ושלל נסיבות מקלות, נגזרו על הנאשמת 7 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד פיצוי למתלונן בסך 6,000 ₪. הן ערעורה של הנאשמת והן בקשת רשות ערעור נדחו תוך אשרור קביעת בית-המשפט המחוזי לפיה העונש מקל עם הנאשמת.

- ב. רע"פ 6090/23 וולד דלינסקי נ' מדינת ישראל (נבו 16.8.2023)
הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום: בחמור שבהם, הורשע הנאשם בתקיפת זקן חבלנית ותקיפה (סתם), בכך שעל רקע ויכוח חנייה, דחף והכה באגרופ בפניו של בן 68 וסטר והכה באגרופ בפניו של אחר, בן 71, לו נגרמו חבלות באוזנו ובמפרק הלסת. המתחם שנקבע נע בין מספר חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל. באירוע הנוסף, הורשע הנאשם בעבירת איומים, גם הוא על רקע נהיגה, שם גידף הנאשם ואיים כי יכה בנהגת אשר סבר כי נכנסה לפניו בפקק תנועה, וירק לכיוון רכבה. המתחם שנקבע נע בין מאסר מותנה, לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בהעדר המלצה טיפולית וחרף העדרו של עבר פלילי, נדון הנאשם ל-10 חודשי מאסר. הן ערעורו של הנאשם והן בקשת הרשות לערעור נדחו.
- ג. רע"פ 3163/17 יואב שבח נ' מדינת ישראל (נבו 19.06.2017)
הנאשם (בן 56) הורשע על פי הודאתו בתקיפת זקן, יליד 1946, אשר גרמה לחבלות, בכך שהכה בפניו באגרופ, נשך בזרת ידו ובעט בברכו תוך שגרם לנפילתו. המתלונן נזקק לטיפול רפואי. בית-משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. משיקולי שיקום, נגזרו על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, החמיר את עונש המאסר והעמידו על 10 חודשי מאסר בפועל. רשות הערעור לעליון נדחתה תוך שנקבע:
- "במקרה דנן, לא זו בלבד שהעונש, אשר הוטל על המבקש אינו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה הנהוגה בעבירות דומות, אלא שלטעמי מדובר בעונש אשר נוטה לקולה, ודומה כי אין צורך להכביר במילים בדבר חומרת המעשה של תקיפת אדם מבוגר, אשר נעשתה ללא כל סיבה של ממש. בית המשפט המחוזי נמנע מלמצות את הדין עם המבקש, כפי שראוי היה לעשות בנסיבות העניין, וזאת אך בשל ההלכה לפיה ערכאת הערעור אינה נוהגת להטיל את מלוא העונש המתחייב, משמתקבל ערעור תביעה."
- ד. רע"פ 2678/20 רחמים נ' מדינת ישראל (27.4.20)
בית-המשפט העליון דחה רשות ערעור של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע תקיפה חבלנית של אישה בת 80 בכך שהכה בפניה וגרם לה לחבלה בדמות כחלון ורגישות בגשר אף. המתחם שנקבע נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. בשל קיומו של עבר פלילי ישן, נגזרו על העורר 10 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי בסך ₪ 5,000 למתלוננת.
- ה. ת"פ (שלום אש') 32014-09-17 מדינת ישראל נ' לירון אנונו (נבו 29.11.2020)
הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בתקיפת זקן חבלנית, בכך שתקף את שכנתו הקשישה במכת אגרופ יחידה בפניה וגרם לה לנפיחות, חתך מתחת לעינה והמטומה. בית-המשפט קבע מתחם הנע בין 6 ועד 18 חודשי מאסר בפועל. בהעדרו של עבר פלילי ופגיעה כלכלית בנאשם עקב עזיבתו את מקום המגורים, ושיקולי שיקום, חרג בית-המשפט מהמתחם ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ולרבות פיצוי בסך ₪ 5,000 למתלוננת.
12. אשר למדיניות הענישה בעבירות של גניבה בנסיבות דומות ו/או של חפצים בעלי ערך דומה, ר' למשל:
- א. רע"פ 8016/22 גאוז נ' מדינת ישראל (נבו 24.11.2022)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבת מכשיר טלפון נייד אשר נשכח על גבי דלפק בבית-חולים. המתחם שנקבע נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל. בשל מצב רפואי ונסיבות אישיות מורכבות נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. הן הערעור והן בקשת הרשות לערעור נדחו. ב. ע"פ 4358/22 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 26.12.2023).

הנאשם הורשע בעבירה של גניבת אופניים חשמליים, ונגזרו עליו 9 חודשי מאסר לצד הפעלת 4 חודשי מאסר מותנה באופן מצטבר. ערעור הנאשם נדחה.

ג. רע"פ 6365/13 יפים קליינר נ' מדינת ישראל (נבו 23.9.2013)

הנאשם הורשע בעבירת גניבת מכשיר טלפון נייד. המתחם שנקבע נע בין 2 ל-8 חודשי מאסר. בשל קיומו של עבר פלילי, נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, תוך קביעה שאין מקום לריצוי העונש בעבודות שירות בשל העבר הפלילי.

ד. ת"פ (שלום ב"ש) 21794-09-14 מדינת ישראל נ' מיכאל קווצ'קו (נבו 25.1.2015)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת גניבת מכשיר טלפון נייד ו-300 ₪ במזומן שהיו מתחת למכשיר, ממאושפז בבית-חולים. המתחם שנקבע נע בין 3 ל-12 חודשי מאסר. נוכח עבר פלילי מכביד נדון הנאשם ל-10 חודשי מאסר ולהפעלת מאסר מותנה באופן מצטבר חלקית.

13. יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:
תכנון שקדם לביצוע העבירה:

תיק האלימות - אירוע התקיפה הראשון, בו הכה הנאשם במתלונן עובר להגעת השוטרים, בוצע באפן יזום במסגרתו הגיע הנאשם אל בית המתלונן ודפק על דלתו. כך גם אירוע התקיפה השני אשר התרחש לאחר שעזבו השוטרים את המקום, עם שובו של הנאשם אל דירת המתלונן ותקיפתו באמצעות מכת אגרוף בפניו.

תיק הגניבה - עובדות ונסיבות ביצוע הגניבה מלמדות כי ככל הנראה מדובר במעשה ספונטני וללא כל תחכום מיוחד, תוך "ניצול הזדמנות" לגניבה רכוש יקר ערך.

הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות:

עיון בצילום החבלה של המתלונן (ת/1) בתיק האלימות, מלמד על חבלה באפו אשר גרמה לדימום על גבי פניו.

במסגרת תיק הגניבה, מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת הוחזר והצדדים אף הסכימו בדבר רכיב פיצוי מוסכם נמוך בסך של 250 ₪.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה (פוטנציאל הנזק):

תיק האלימות - נוכח נסיבות ואופי תקיפת הנאשם את המתלונן בפניו, ניתן לקבוע קיומו של פוטנציאל נזק ממשי. לו מכת האגרוף הייתה חזקה רק במעט מזו שיצאה לפועל, או אם הייתה פוגעת באופן ובזווית מעט שונים במתלונן, לא מן הנמנע כי היה נגרם נזק כבד יותר למתלונן. הדברים מקבלים משנה תוקף בהינתן כי המותקף הינו אדם מבוגר.

תיק הגניבה - פוטנציאל הנזק גבוה מזה שנגרם בפועל נוכח החזרת מכשיר הטלפון. בימינו, מכשיר הטלפון הנייד מכיל פרטים אישיים רגישים של בעליו ושל צדדים אחרים, וכן תצלומים רבים בעלי ערך סנטימנטלי רב או כאלו אשר בעלי רגישות רבה במישורי צנעת הפרט. בשים לב לאלו, ולערכו של מכשיר הטלפון הנייד, מתייחסים בתי-המשפט בחומרה יתרה לגניבת מכשירים אלו.

הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה:

הנאשם לא סיפק כל סיבה לביצוע העבירות ואף לא התבקש כי יתקבל תסקיר שירות מבחן, אשר יעמוד מקרוב על הדברים. בהעדר נתונים כאמור, ניתן אך לסמוך על ניסיון החיים המלמד כי עבירות רכוש רגילות נעשות ככלל לצורך הפקת רווח כלכלי מהיר על חשבוננו של קורבן העבירה.

15. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו במסגרת שני כתבי האישום הינה בינונית.

16. נוכח אלו, סבורני כי בתיק האלימות יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר אשר ניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא, ובתיק הגניבה מתחם עונשי הנע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות עד 10 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

עבר פלילי: לחובת הנאשם 9 הרשעות קודמות בין השנים 2011 ועד 2021, כולן בעבירות אלימות. הרשעתו האחרונה של הנאשם מיום 29.12.21 בעבירות איומים ותקיפה סתם, במסגרתה נדון לעונש של מאסר בפועל, ולמאסר מותנה בן 6 חודשים אותו מבקשת המאשימה להפעיל בהליך דנן.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב: הודאת נאשם מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה, יש בה משום הקלה לקורבנות העבירות אשר נחסך מהם מעמד העדות בבית-המשפט, ולצידה חיסכון בזמן שיפוטי ובמשאבים ציבוריים. במקרה זה לא התבקש תסקיר שירות מבחן ולא הוגשה כל אסמכתא ממנה ניתן להתרשם ממאמצים מיוחדים לחזור למוטב דרך הליך טיפולי כזה או אחר.

18. בשקלול מכלול הנסיבות, תוך מתוך מתן משקל להודאת הנאשם בבית המשפט על היבטיה החיוביים מחד, ועברו הפלילי המכביד בעבירות אלימות מאידך, מצאתי כי יש להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני של מתחמי הענישה שנקבעו לעיל.

19. בטרם יוכרע העונש הסופי של הנאשם, יש להדגיש כי אין המדובר בחישוב אריתמטי (ר' בעניין זה ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 08.06.2015)). דברים אלה מוצאים ביטוי גם במסגרת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, אשר משאיר שיקול דעת לבית-המשפט בין אם "להרכיב" את העונש הכולל לכלל האירועים הנדונים, בנפרד מכל מתחם, תוך ציון מידת חפיפה והצטברות, או שמא לגזור עונש אחיד לכל האירועים, מבלי לבצע פעולה אריתמטית אחרונה זו. סבורני כי הדרך השנייה היא הדרך המתאימה יותר לגזר דין זה.

סוף דבר

20. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל.

אני מפעיל את העונש המותנה של 6 חודשי מאסר שהוטל על הנאשם בת"פ (שלום ב"ש) 35073-09-21, חלקו בחופף וחלקו במצטבר לעונש המאסר כך שבסך הכול ירצה הנאשם 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עברת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום ריצוי מאסרו, שלא יעבור כל עברת אלימות או רכוש מסוג עוון, למעט החזקת נכס חשוד כגנוב.

ד. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2025 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מיד ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ה. הנאשם יפצה את המתלונן ע"ת 2 בת"פ 67683-01-24 בסך של 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.1.2025.

ו. הנאשם יפצה את המתלוננת ע"ת 1 בת"פ 17047-08-23 בסך המוסכם של 250 ₪ הפיצוי ישולם עד יום 1.12.2024.

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו ייזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי ייזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת: www.eca.gov.il.

· תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.

· תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום) המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו תשרי תשפ"ה, 28 אוקטובר 2024, בנוכחות הצדדים.